

דף יא.

עין משפט א.

י"ד סימן רעה פעיף א

א. אין תופרין ס"ת אלא בגידים של בהמה וחיה טהורים.^י
ולא יתפור כל היריעה מתחילתה לסופה, אלא מניח מעט בראשה
ובסופה בלי תפירה.^ב ויתפור היריעות מבחוץ.^ל

עין משפט ב.

או"ח סימן לב פעיף מט

מט. סח. הלכה למשה מסיני שיהיו נתפרים בגידי בהמה וחיה.^מ טהורים
וטוב לתפור בגידי שור.

דף יא:

עין משפט א.

י"ד סימן שלד פעיף ל

ב. לב. נידוהו על תנאי אע"פ שנתקיים התנאי צריך התרה,^נ ודוקא
שהמנודה מסופק בשעת הנידוי אם יכול לקיים התנאי אבל אם הוא
יודע וברור לו שיכול לקיימו ונתקיים א"צ התרה.

י. מריש מסכת סופרים. וטוב לתפור בגידים של שור דוקא, וכך נהגו בבגדאד. קול יעקב
אות א'.

ואפי' בגידים של נבלות וטריפות של טהורים, אך לא בגידים של עוף או בני מעיים.
בשעת הדחק שאין להם גידים ואין להם במה לקרות תופרים בפשתן עד אשר יהיה להם
גידים. וחוטוי פשתן עדיף ממשי, כי המשי יוצא מתולעת שהיא טמאה. ויש מי שכתב
דלדעת מר"ן והרמ"א אפי' בשעת הדחק פסול אם לא תפרו בגידים, ומה שהתיר הרמ"א
במשי דוקא העמודים ליריעה אבל לא היריעות עצמן. קול יעקב אות ה'.

כ. ובדיעבד אם לא שייר כלום כשר, ט"ז, וש"ך ס"ק א'.

ל. ואם לא תפרן מבחוץ אין לפסול. קול יעקב אות ז'.

ואסור להדביק היריעות סביב העמודים בדבק, שם אות ט'.

מ. אבל לא בשל עוף, ונהגו לקחת גידים לבנים משל העקב או מהמותניים, ולא צריך
טוויה לשמה בגידין, קול יעקב אות רכ"ה. (והביא שם שיש חולקים בזה).

נ. מגמ' מכות י"א ע"א, ותוס' שם בשם ר"ת דדוקא במסופק אם יכול לקיים התנאי.